

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Головне управління Служби безпеки України у м. Києві та Київській області

Слідче управління

просп. Перемоги, 55/2, м. Київ, 03113, телефон (044) 281-57-17, факс (044) 253-63-02
www.ssu.gov.ua, e-mail: gusbu_kiv@ssu.gov.ua, Код ЄДРПОУ 20001792

ПОВІДОМЛЕННЯ

про зміну раніше повідомленої підозри

місто Київ

«28» серпня 2023 року

Старший слідчий слідчого управління Головного управління Служби безпеки України у м. Києві та Київській області старший лейтенант юстиції Радь Василь Михайлович, розглянувши матеріали досудового розслідування, відомості про яке внесені до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № № 22022101110000475 від 07.11.2022, за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28 ч. 1 ст. 438, ч. 1 ст. 438 КК України, у зв'язку з наявністю підстав для повідомлення про підозру особі у вчиненні кримінального правопорушення, керуючись ч. 4 ст. 22, п. 6 ч. 2 ст. 40, ст.ст. 111, 112, ст.ст. 276, 277, 278 КПК України,-

ПОВІДОМЛЯЮ:

Васильєву Олександрю Олександровичу,
(російською – Васильєв Александр Александрович),
05 квітня 1982 року народження, місце народження:
місто Пермь РФ громадянина Російської Федерації,
військовослужбовець Збройних сил Російської
Федерації, який проживає за адресою: Російська
Федерація, Самарська область, м. Самара та
проходить службу на посаді заступника командира 2-
ї мотострілецької роти 1 мотострілецького
батальйону 15 ОМСБр, місце дислокації якої
розташоване за адресою: 443539, Російська
Федерація, Самарська область, Волзький район, смт.
Роцинський, б. 3, кв. 523, -

про зміну раніше зміненої підозри у:

- відданні наказу про вчинення жорстокого поводження з цивільним населенням та інших порушень законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України;
- вчиненні жорстокого поводження з цивільним населенням, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 438 КК України.

З 19 лютого 2014 року представниками Російської Федерації (далі – РФ) розпочато збройне вторгнення збройних сил РФ (далі – ЗС РФ), приховане твердженням керівників РФ про переміщення військових підрозділів в рамках звичайної ротації сил Чорноморського флоту, які у взаємодії з військовослужбовцями Чорноморського флоту РФ та іншими підрозділами ЗС РФ здійснили блокування й захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів військової та цивільної інфраструктури України, забезпечивши військову окупацію території Автономної Республіки Крим і м. Севастополя. 18 березня 2014 року РФ оголосила про офіційне включення Криму до її території.

Одночасно із цим, протягом березня та на початку квітня 2014 року, під безпосереднім керівництвом та контролем представників влади та ЗС РФ представники іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд і груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих Російською Федерацією, взяли під контроль будівлі, в яких знаходилися органи місцевої влади та місцеві органи виконавчої влади України, військові об'єкти України в окремих районах Донецької та Луганської областей України. 07 квітня 2014 року в м. Донецьку створено терористичну організацію «Донецька народна республіка» (далі за текстом – «ДНР»), а 27 квітня 2014 року в м. Луганську – терористичну організацію «Луганська народна республіка» (далі за текстом – «ЛНР»), у складі яких утворені незаконні збройні формування, які функціонують і по теперішній час.

Внаслідок військових дій у період з травня по серпень 2015 року сили оборони України звільнили частину раніше окупованих територій Донецької та Луганської областей.

Датою початку тимчасової окупації Російською Федерацією окремих територій України є 19 лютого 2014 року. Автономна Республіка Крим та місто Севастополь є тимчасово окупованими Російською Федерацією з 20 лютого 2014 року. Окремі території України, що входять до складу Донецької та Луганської областей, є окупованими Російською Федерацією (у тому числі окупаційною адміністрацією Російської Федерації) починаючи з 7 квітня 2014 року, відповідно до ч. 2 ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2014 № 1207-VII.

Надалі, 24 лютого 2022 року президент РФ оголосив початок так званої «спеціальної військової операції». Після цього, близько четвертої години ранку того ж дня, ЗС РФ, інші збройні формування РФ та підконтрольні їм угруповання іррегулярних незаконних збройних формувань розпочали широкомасштабне військове вторгнення на територію України, увійшовши з боку РФ, Білорусі та тимчасово окупованої території України, що супроводжувалось завданням ракетно-артилерійських ударів та бомбардувань авіацією об'єктів по всій території України.

24.02.2022 Указом Президента України №64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні», у зв'язку з військовою агресією РФ проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» постановлено введення в Україні воєнного стану із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року строком на 30 діб, який у подальшому неодноразово продовжувався та діє на теперішній час.

З того моменту сили оборони України здійснюють збройну відсіч вздовж всієї лінії фронту.

Факт широкомасштабного збройного вторгнення на територію України 24.02.2022 не приховувався владою РФ, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п.п. 1, 3 Висновку 300(2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», п.п. 17, 18 Наказу від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього» (Україна проти РФ) та ін.)».

Відповідно до ст. 2 спільної для Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 р. ці конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Таким чином, з 19 лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією Російської Федерації проти України, окупацією частини території України, що вказує на поширення дії на території України законів та звичаїв війни (норм міжнародного гуманітарного права).

У результаті вищезазначених подій, значна частина території Київської області, починаючи з 24.02.2022, – знаходяться під постійним обстрілом з різного виду озброєння з боку підрозділів Збройних Сил та інших військових формувань Російської Федерації.

Встановлено, що окуповане внаслідок воєнних дій село Богданівка Броварського району Київської області, в період часу з 26.02.2022 по 31.03.2022 перебувало під контролем ЗС РФ та інших військових формувань РФ. При цьому, окремі військовослужбовці Російської Федерації, діючи умисно, перебуваючи на території Броварського району Київської області, де велись воєнні дії, всупереч порядку додержання законів та звичаїв війни, визначених ст.ст. 3, 31, 32, 147 Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12 серпня 1949 року та ст.ст. 51, 52, 75 Додаткового протоколу I Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів вчиняли жорстоке поводження з цивільним населенням.

Так, громадянин Російської Федерації Васильєв Олександр Олександрович, 05 квітня 1982 року народження, будучи військовослужбовцем ЗС РФ, маючи військове звання майора військової частини № 90600 - заступник командира 2-ї мотострілецької роти 1 мотострілецького батальйону 15-ої окремої мотострілецької бригади 2-ої гвардійської загальновійськової армії Центрального військового округу ЗС РФ (надалі – 15 ОМСБр), в період часу з 26.02.2022 по 31.03.2022 перебував на території окупованого ЗС РФ Броварського району Київської області, де в цей період у нього виник злочинний умисел на віддання наказу на жорстоке поводження з цивільним населенням, на жорстоке поводження

з цивільним населенням та на інші порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Досудовим розслідуванням встановлено, що в період часу з 09.03.2022 по 19.03.2022 Васильєв О.О. разом із іншими невстановленими ВС РФ, періодично приходили до домоволодіння, яке знаходиться за адресою: с. Богданівка Броварського району Київської області, вул. Окружна, 9, який належить Шаблію В.І., де вчиняли дії, направлені на виявлення зброї, військовослужбовців ЗСУ, залякування та жорстоке поводження з цивільним населенням, що ховалось у підвалі зазначеного будинку. Серед цивільного населення у підвалі вищевказаного будинку у зазначений період часу перебував Хилько В.Г.

Так, 15.03.2022 приблизно о 00 годин 30 хвилин, Васильєв О.О. разом із іншими невстановленими ВС РФ, прийшли у домоволодіння, яке знаходиться за адресою: с. Богданівка Броварського району Київської області, вул. Окружна, 9, де почали стріляти з невстановленої досудовим розслідуванням вогнепальної зброї по стінам будинку з вимогою щоб всі цивільні особи, які перебували у підвалі, прокинулись та зібрались біля виходу з підвалу.

Після чого, двоє невстановлених ВС РФ витягли потерпілого Хилька В.Г. з підвалу у сусідню кімнату, де на той час перебував Васильєв О.О. із невстановленою зброєю у руках, яку він направив на потерпілого Хилька В.Г., та реалізуючи свій протиправний умисел, спрямований на жорстоке поводження із цивільним населенням, діючи умисно, усвідомлюючи протиправний характер своїх дій, передбачаючи суспільно небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, без попередження здійснив один постріл у праву нижню кінцівку на рівні 1/3 правої гомілки потерпілого Хилька В.Г., тим самим заподіяв останньому тяжкі тілесні ушкодження, після чого Васильєв О.О. направив невстановлену досудовим розслідуванням зброю на ліву ногу потерпілого Хилька В.Г. та здійснив погрозу пострілу в неї, після чого, приставив невстановлену досудовим розслідуванням зброю до лівої скроні голови потерпілого Хилька В.Г. та здійснив погрозу пострілу в голову потерпілого, які останній сприймав реально відповідно до обстановки та боявся за своє життя та здоров'я, тим самим здійснив нелюдське поводження з потерпілим Хильком В.Г.

Своїми умисними діями, що виразились в умисному заподіянні серйозного тілесного ушкодження, а також в нелюдському поводженні з потерпілим Хильком В.Г., усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи суспільно небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, військослужбовець ЗС РФ Васильєв О.О. вчинив жорстоке поводження з цивільним населенням, чим порушив вимоги ст.ст. 3, 27, 32, 147 Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12 серпня 1949 року та ст.ст. 50, 51, 75 Додаткового протоколу I Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів.

Також, досудовим розслідуванням встановлено, що 24.03.2022 у денний час доби, більш точного часу в ході досудового розслідування встановити не вбачається можливим, потерпілий Миколаєнко С.М. перебував у лісосмузі неподалік від спілки садівницьких товариств масиву "Богданівський", що знаходиться у с. Богданівка Броварського району Київської області (координати

згідно Google maps: 50.6363982, 31.0052885), а саме разом із іншими цивільними особами копав бліндаж для подальшого його використання військовослужбовцями ЗСУ.

Перебуваючи на вказаному місці був виявлений двома невстановленими військовослужбовцями зс рф, матеріали щодо яких виділені в окреме провадження, які з метою його затримання здійснили постріл з невстановленої вогнепальної автоматичної зброї в стегно правої ноги, після чого один із військовослужбовців зс рф підійшов до потерпілого Миколаєнка С.М. та схопивши його за одягу, потягнув до бліндажу. Після проведення огляду ділянки місцевості, де був викопаний бліндаж, два невстановлених військовослужбовці зс рф, матеріали щодо яких виділені в окреме провадження, зв'язали руки потерпілому Миколаєнку С.М., з метою подавлення волі та спроможності останнього до опору, здійснили затримання останнього, потягнули потерпілого Миколаєнка С.М. до броньованої машини за типом БМП, яка перебувала на узбіччі дороги біля спілки садівницьких товариств масиву "Богданівський", що знаходиться у с. Богданівка Броварського району Київської області.

Після чого, без розриву у часовому проміжку, вищевказаними військовослужбовцями зс рф потерпілого Миколаєнка С.М. доставлено до одного з приміщень Богданівської загальноосвітньої школи I-III ступенів, яка знаходиться за адресою: с. Богданівка Броварського району Київської області, вул. Богдана Хмельницького, 148, де на той час вже перебували Булгаков О.С. та Васильєв О.О.

На території зазначеної школи потерпілого Миколаєнка С.М. утримували у період з 24.03.2022 по 29.03.2022 з метою допиту щодо отримання інформації на користь окупаційних військ, а саме, щодо причин його місцезнаходження біля бліндажу, співробітництва з військовими ЗСУ, розташування позицій ЗСУ, де він не мав бажання знаходитись та не мав можливості вільно залишити вказане місце, разом з цим, в період з 24.03.2022 по 27.03.2022 потерпілому Миколаєнку С.М. не давали їжу та воду та утримували із зв'язаними за спиною руками.

Так, 25.03.2022 близько 14 години 00 хвилин до приміщення в якому утримували потерпілого Миколаєнка С.М. увійшли військовослужбовці зс рф Булгаков О.С. та Васильєв О.О., які за попередньою змовою між собою, та з метою реалізації свого протиправного умислу, спрямованого на віддання наказу на жорстоке поводження з цивільним населенням та на інші порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, а саме на здійснення катування (тортур), почали допит потерпілого Миколаєнка С.М. з метою отримання інформації на користь окупаційних військ, а саме, щодо причин його місцезнаходження біля бліндажу, співробітництва з військовими ЗСУ, розташування позицій ЗСУ. На що Миколаєнко С.М. повідомив, що є цивільною особою, на місці, де його схопили, опинився випадково, бо згодився допомогти односельцям зібрати дрова за їжу.

При цьому, не отримавши від потерпілого Миколаєнка С.М. потрібної інформації, військовослужбовці зс рф Булгаков О.С. та Васильєв О.О., віддали наказ невстановленим військовослужбовцям зс рф, матеріали щодо яких виділені в окреме провадження, на вбивство потерпілого, після чого покинули місце подій.

Проте беручи до уваги поранення і ненадання належної медичної допомоги,

що зумовлене зараженням від кульового поранення на правій нозі, яке могло бути причиною настання смерті, невстановлені військовослужбовці зс рф вирішили не вбивати Миколаєнка С.М. та залишили останнього в такому стані, чим заподіяли останньому сильного фізичного болю та страждань.

В подальшому, 26.03.2022 близько 10 години 00 хвилин, продовжуючи реалізацію свого протиправного умислу, Булгаков О.С. та Васильєв О.О., за попередньою змовою групою осіб, увійшли до кімнати в якій утримували потерпілого Миколаєнка С.М. та повторно почали допит з метою отримання інформації на користь окупаційних військ, а саме, щодо причин його місцезнаходження біля бліндажу, співробітництва з військовими ЗСУ, розташування позицій ЗСУ, що супроводжувалося застосуванням катування (тортур) потерпілого невстановленими військовослужбовцями зс рф, матеріали щодо яких виділені в окреме провадження, на виконання відданих наказів Булгакова О.С. та Васильєва О.О. та під їх контролем, які полягали у нанесенні ударів прикладом автомату по правій руці, спричиненням порізу ножем правої руки, також удушенням потерпілого шляхом постановки ноги на шию потерпілого, чим заподіяли сильного фізичного болю, при цьому принижуючи честь та гідність особи, застосовуючи до потерпілого нецензурну лайку та приниження.

Своїми умисними діями, що виразились у відданні наказу на здійснення катування (тортур) потерпілого Миколаєнка С.М. та в подальшому на віддання наказу на умисне вбивство Миколаєнка С.М., усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи суспільно небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, військовослужбовець ЗС РФ Васильєв О.О. діючи за попередньою змовою групою осіб з військовослужбовцем ЗС РФ Булгаковим О.С., вчинив віддання наказу про вчинення жорстокого поведіння з цивільним населенням, а також на інші порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, чим порушив вимоги ст.ст. 3, 27, 32, 147 Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12 серпня 1949 року та ст.ст. 50, 51, 75 Додаткового протоколу I Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів.

Крім того, 26.03.2022 близько 11 години 00 хвилин, перебуваючи у тому ж місці, військовослужбовець зс рф Васильєв О.О., почав допит потерпілого Миколаєнка С.М. з метою отримання інформації на користь окупаційних військ, а саме, щодо причин його місцезнаходження біля бліндажу, співробітництва з військовими ЗСУ, розташування позицій ЗСУ, та не отримавши від останнього необхідної інформації, у Васильєва О.О. виник протиправний умисел, спрямований на жорстоке поведіння з цивільним населенням.

Так, реалізуючи свій протиправний умисел, спрямований на жорстоке поведіння з цивільним населенням, а саме на спричинення катування (тортур) потерпілому Миколаєнку С.М., військовослужбовець зс рф Васильєв О.О. здійснив один постріл в середній палець лівої руки потерпілого Миколаєнка С.М. з невстановленої досудовим розслідуванням травматичної зброї, чим заподіяв останньому сильного фізичного болю, при цьому принижуючи честь та гідність особи, застосовуючи до потерпілого нецензурну лайку та приниження.

Після чого, військовослужбовець зс рф Булгаков О.С. повторно віддав наказ невстановленим військовослужбовцям зс рф, матеріали щодо яких виділені в окреме провадження, вбити потерпілого Миколаєнка С.М., однак останні усвідомлювали настання смерті потерпілого у зв'язку із нанесенням тілесних ушкоджень, втратою крові та бажаючи настання таких наслідків із супроводженням сильного фізичного страждання, залишили потерпілого із зав'язаними руками в приміщенні, де здійснювався допит.

Своїми умисними діями, що виразились у здійсненні катування (тортур) Миколаєнка С.М., усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи суспільно небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, військовослужбовець зс рф Васильєв О.О. вчинив жорстоке поведіння з цивільним населенням, чим порушив вимоги ст.ст. 3, 31, 32, 147 Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12 серпня 1949 року та ст.ст. 51, 52, 75 Додаткового протоколу I Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів.

Таким чином, Васильєв О.О., підозрюється у:

- відданні наказу про вчинення жорстокого поведіння з цивільним населенням та інших порушень законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України;
- вчиненні жорстокого поведіння з цивільним населенням, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 438 КК України.

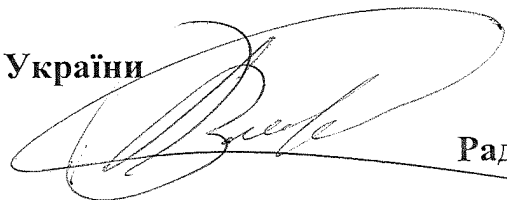
Про змінену підозру мені повідомлено, повідомлення про зміну підозри вручено, права підозрюваного оголошено та роз'яснено.

Підозрюваний _____

Захисник _____

Повідомлення склав:

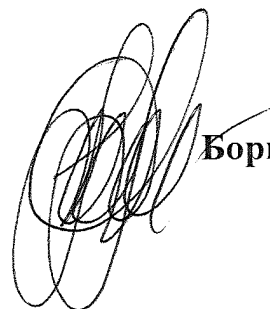
Старший слідчий слідчого управління
Головного управління Служби безпеки України
у м. Києві та Київській області
старший лейтенант юстиції

Радь В.М.

«ПОГОДЖЕНО»

Прокурор у кримінальному провадженні -
прокурор Фастівської окружної прокуратури
Київської області

Борисова Є.Д.

ПАМ'ЯТКА про процесуальні права та обов'язки підозрюваного Васильєва О.О.

Конституція України

Стаття 28. Кожен має право на повагу до його гідності.

Ніхто не може бути підданий катуванню, жорстокому, нелюдському або такому, що принижує його гідність, поводженню чи покаранню. Жодна людина без її вільної згоди не може бути піддана медичним, науковим чи іншим дослідям.

Стаття 29. Кожна людина має право на свободу та особисту недоторканність.

Ніхто не може бути заарештований або триматися під вартою інакше як за вмотивованим рішенням суду і тільки на підставах та в порядку, встановлених законом.

У разі нагальної необхідності запобігти злочинові чи його припинити уповноважені на те законом органи можуть застосувати тримання особи під вартою як тимчасовий запобіжний захід, обґрунтованість якого протягом сімдесяти двох годин має бути перевірена судом. Затримана особа негайно звільняється, якщо протягом сімдесяти двох годин з моменту затримання їй не вручено вмотивованого рішення суду про тримання під вартою.

Кожному заарештованому чи затриманому має бути невідкладно повідомлено про мотиви арешту чи затримання, роз'яснено його права та надано можливість з моменту затримання захищати себе особисто та користуватися правовою допомогою захисника.

Кожний затриманий має право у будь-який час оскаржити в суді своє затримання.

Про арешт або затримання людини має бути негайно повідомлено родичів заарештованого чи затриманого.

Стаття 55. Права і свободи людини і громадянина захищаються судом.

Кожному гарантується право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб.

Кожен має право звертатися за захистом своїх прав до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.

Кожен має право після використання всіх національних засобів правового захисту звертатися за захистом своїх прав і свобод до відповідних міжнародних судових установ чи до відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна.

Кожен має право будь-якими не забороненими законом засобами захищати свої права і свободи від порушень і протиправних посягань.

Стаття 56. Кожен має право на відшкодування за рахунок держави чи органів місцевого самоврядування матеріальної та моральної шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб при здійсненні ними своїх повноважень.

Стаття 59. Кожен має право на правову допомогу. У випадках, передбачених законом, ця допомога надається безоплатно. Кожен є вільним у виборі захисника своїх прав.

Для забезпечення права на захист від обвинувачення та надання правової допомоги при вирішенні справ у судах та інших державних органах в Україні діє адвокатура.

Стаття 62. Особа вважається невинуватою у вчиненні злочину і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду.

Ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні злочину.

Обвинувачення не може ґрунтуватися на доказах, одержаних незаконним шляхом, а також на припущеннях. Усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь.

У разі скасування вироку суду як неправосудного держава відшкодовує матеріальну і моральну шкоду, завдану безпідставним засудженням.

Стаття 63. Особа не несе відповідальності за відмову давати показання або пояснення щодо себе, членів сім'ї чи близьких родичів, коло яких визначається законом.

Підозрюваний, обвинувачений чи підсудний має право на захист. Засуджений користується всіма правами людини і громадянина, за винятком обмежень, які визначені законом і встановлені вироком суду.

Положення про порядок короткочасного затримання осіб, підозрюваних у вчиненні злочину

Стаття 10. Права та обов'язки затриманих.

Особи, затримані за підозрінням у вчиненні злочину, мають право:

- знати, в чому їх підозрюють;
- вимагати перевірки прокурором правомірності затримання; про заявлену вимогу адміністрація місця тримання затриманих негайно повідомляє прокурора;
- оскаржити дії особи, яка провадить дізнання, слідчого або прокурора, давати пояснення і заявляти клопотання;
- звертатися зі скаргами і заявами в державні органи, громадські організації і до службових осіб у порядку, встановленому статтею 13 цього Положення;
- користуватися своїм одягом і взуттям, а також іншими необхідними предметами і речами, перелік яких визначається Правилами внутрішнього розпорядку в місцях тримання затриманих.

Особи, затримані за підозрінням у вчиненні злочину, зобов'язані додержувати вимог цього Положення і Правил внутрішнього розпорядку в місцях тримання затриманих.

Закон України «Про попереднє ув'язнення»

Стаття 9. Права осіб, взятих під варту

Особи, взяті під варту, мають право:

- на захист відповідно до кримінально-процесуального законодавства;
- на захист своїх прав та інтересів особисто або за допомогою захисника з моменту затримання або взяття під варту, а також на повідомлення під час взяття під варту підстав та мотивів взяття під варту, оскаржувати їх у суді, отримати в друкованому вигляді роз'яснення положень статей 28, 29, 55, 56, 59, 62 та 63 Конституції України, цієї статті та інших прав затриманих або взятих під варту, встановлених законом, у тому числі права здійснювати захист своїх прав та інтересів особисто або за допомогою захисника з моменту затримання або арешту (взяття під варту)
- особи, права відмовитися від надання будь-яких пояснень або свідчень до прибуття захисника, знайомитися з правилами тримання під вартою;
- на щоденну прогулянку тривалістю одна година. Вагітним жінкам і жінкам, які мають при собі дітей, неповнолітнім, а також хворим з дозволу лікаря та за їх згодою тривалість щоденної прогулянки встановлюється до двох годин;
- одержувати два рази на місяць передачі або посилки та грошові перекази і передачі;
- купувати протягом місяця за безготівковим розрахунком продукти харчування і предмети першої необхідності на суму до одного мінімального розміру заробітної плати та без обмежень письмове приладдя, газети, книги через торговельну мережу на замовлення;
- користуватися власним одягом і взуттям, мати при собі документи і записи, що стосуються кримінальної справи;
- користуватися телевізорами, одержаними від родичів або інших осіб, настільними іграми, газетами і книгами з бібліотеки місця попереднього ув'язнення та придбаними через торговельну мережу;
- відправляти в індивідуальному порядку релігійні обряди і користуватися релігійною літературою та властивими їм віруванню предметами релігійного культу, виготовленими з малоцінних матеріалів, якщо при цьому не порушується встановлений у місцях попереднього ув'язнення порядок, а також не обмежуються права інших осіб;
- на восьмигодинний сон в нічний час, під час якого не допускається залучення до участі в процесуальних та інших діях, за винятком невідкладних випадків;
- звертатись із скаргами, заявами та листами до державних органів і службових осіб у порядку, встановленому статтею 13 цього Закону.

Взяті під варту жінки вправі мати при собі дітей віком до трьох років.

Взяті під варту молоді громадяни (віком від 14 до 28 років) мають право отримувати психолого-педагогічну допомогу спеціалістів центрів соціальних служб для молоді.

Осіб, які відбувають покарання у місцях позбавлення волі, в разі обрання щодо них запобіжного заходу у вигляді взяття під варту в зв'язку з провадженням в іншій справі, тримають відповідно до правил, установлених цим Законом. Одержання цими особами посилок і передач, а так само купівля ними продуктів харчування і предметів першої необхідності здійснюються в порядку, встановленому Виправно-трудовим кодексом України для виду режиму виправно-трудової колонії, призначеного їм Державним департаментом України з питань виконання покарань.

Перелік продуктів харчування і предметів першої необхідності, які забороняється передавати особам, взятим під варту, встановлюється Державним департаментом України з питань виконання покарань. Міністерством оборони України за погодженням з Генеральною прокуратурою України.

Стаття 10. Обов'язки осіб, взятих під варту

Особи, взяті під варту, зобов'язані:

- додержуватися порядку, встановленого в місцях попереднього ув'язнення, і виконувати законні вимоги адміністрації;
- дотримуватися санітарно-гігієнічних правил, мати охайний зовнішній вигляд, постійно підтримувати чистоту в камері;
- бути ввічливими до працівників місця попереднього ув'язнення, а також поміж собою;
- не вступати в суперечки з представниками адміністрації, не принижувати їх гідність, не протидіяти виконанню ними своїх обов'язків;
- бережливо ставитися до інвентарю, обладнання та іншого майна місця попереднього ув'язнення.

Кримінальний процесуальний кодекс України

Стаття 42. Підозрюваний

Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та

інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватись послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право *примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення*. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Права мені роз'яснені та зрозумілі. Пам'ятку про процесуальні права та обов'язки підозрюваного отримав.

Пам'ятку отримав:

« ___ » _____ 2023 року

(підпис)

(прізвище, ініціали підозрюваного)

Пам'ятку вручив:

**Старший слідчий слідчого управління
Головного управління Служби безпеки України
у м. Києві та Київській області
старший лейтенант юстиції**

Радь В.М.